

The Amazing Grace

Svo auðug er náð eru veitt meðlimum líkama Krists í samræmi við tilgang sem Guð ætlaði í sjálfum að renna öllu í Kristi (Ef 1:10; Eph 3:11). Með því að koma Krist sem höfuð líkamans, sem er kirkjan, allt renna til Krists vegna Guðs barna eins og hann, Kristur er áberandi: höfuð.

The Amazing Grace

“Því að náð Guðs, sem leiddi hjálpræði hefir birst öllum mönnum” (Tt 2:11)

Þegar við skiljum raunverulega merkingu og alla Litbrigði þar í innlausn mannsins, finnum við að skilgreina náð Guðs aðeins sem “unmerited hag ‘það telst vera reductionism. Aðeins leggja áherslu á að hjálpræði er unmerited náð ekki sýna þætti sem gera upp mögnuðu náð Guðs sem birtist í Kristi.

The reductionism gerist þegar við hjálpað honum aðeins merkingu gríska orðinu ‘charis’, sem af sjálfu sér ekki sýna mikilleik hjálpræðis í Kristi. Það er einhver þýðingu í þeirri staðreynd að það virðist að á þeim tíma sem Homer, hugtakið “charis ‘þýddi’ elskan ‘eða’ aðlaðandi ‘, og með tímanum, hugtakið hefur þróast til’ vinsamlegast ‘,’ góður vilji”, “góðvild “, en það er ekki allt.

Aðeins telja fjölda skipta birtist orðið ‘charis “í Nýja testamentinu heldur ekki sýna þema hugmynd, áður en aðal er að íhuga hugtakið í samhengi, sérstaklega þegar það er notað í tengslum við hugmyndina um innlausn.

Það er lítið svo á að hugtakið frjáls er notað til að lýsa vilja Guðs til að vera hagstætt að menn, þótt þeir séu ekki verðugt, eins og við að lesa, “[Ekki meðhöndla okkur eins og](#)

syndir okkar, eigi goldið oss eftir misgjörðum vorum” (Sl 103 : 10), þó, eins og náð Guðs skal vera gallalausar réttlæti Guðs, fáir vita hvernig þessi “viðskipti” á sér stað.

Sem Guð hefur sýnt hylli syndara án þess að skerða rétt og réttlæti? Hvernig getur hann verið alveg og réttlæti?

“Til að sýna réttlæti hans um þessar mundir, svo að hann gæti bara og réttlæti þann, sem trúir á Jesú” (Rom 3:26)

Fall

Til að mæla hvernig er ótrúlegt náð Guðs er nauðsynlegt að muna að allir menn hafa fallið úr náð vegna einn maður sem hefur syndgað – Adam. Vegna brots Adams allir afkomendur hans voru gerðar syndara, sem er, fæddur fjarlægst Guð, í sundur frá Guði, óhæft til dýrðar hans (Rómverjabréfið 5:12, 19; 1. Kor 15:21).

The ógæfa sem bar mannkynið ekki taka siðferðileg málefni áður en sekt á einum manni sem syndgað. Þetta þýðir að menn hafa orðið syndarar (í öðrum orðum, börn reiðinnar, börn óhlýðni) að vera afkomendur holdi Adams, ekki af göllum þeirra sinna í daglegum félagslegum samskiptum.

Vegna aðildar Adams, eru allir menn þjálfaðir í synd og hugsuð fyrir misgjörð (Sálm 51: 5), þannig að allt í frá móðurlífi eru aðskilin frá Guði, þess vegna the nafn “vonda”.

Þegar Biblían segir að menn eru sýnir ‘syndarar “sem öll börn Adams eru” Wandering’ frá fæðingu (Ps 58: 3).

Í einu atriði (brotið Adams), allt mannkynið saman villst og varð óhreinn “Þeir hafa vikið allt saman orðið skítugu: það er neinn sem auðsýnir gæsku, ekki einn “(Sálmarnir 53: 3). Nú, túlkur þarf að finna góða, hafa mjög ljóst að menn gera ekki ‘gert’ óhreinn vegna þess að þeir eru ræningjar, morðingjar,

detractors, samkynhneigða, lygarar, afbrýðisamur, osfrv, því áður en allt “saman ‘eru erfingjar viðurlaga á Adam .

en bara mæta í gegnum eftirfarandi yfirlýsingu: “Sá sem trúir á soninn, hefur eilíft líf, en sá sem trúir ekki á son skal ekki sjá líf, heldur varir reiði Guðs abideth á honum” (Jóh 03:36). Nú, reiði Guðs abides á menn í ekki trúa virka í Kristi, og ekki í samræmi við hegða inconveniently.

Anger

Reiði Guðs varir á þeim sem ekki trúa, því hver vill ekki trúa því að Jesús sé sonur Guðs enn sonur Adams, því erfingi reiði afleiðing óhlýðni (Efesusbréfið 2: 2 -3).

Hugtakið “reiði” ætti ekki að skilja sem tilfinningar eða tilfinningu reiður frá Guði. Rétt eins og afkomendur Adams eru kölluð “börn reiðinnar” til að benda þeim á ástand undirgefnir synd, sem þýðir ekki að þeir eru börn reiður tilfinningu eða tilfinningar, reiði Guðs er ekki átt við tilfinning fyrir sanngjörnum bótum komið fyrir börn óhlýðni Adams.

Það er þýðingarmikill að í Biblíunni, menn eru ekki kallaðir “synir synd ‘, en eru tilgreindir” börn óhlýðni’ eða ‘börn reiðinnar “. Þetta er vegna þess að “aðild” felur í sér tvö málefni: a) eðli og; b) arf. Börnin eru hluttakendur í eðli og stöðu foreldra sinna og því er rétt að eignar.

Þegar Biblían segir að menn eru ‘þrælar syndarinnar “, og ekki’ börn synd ‘þýðir að þrátt fyrir að vera” fastur “til leigusala syndarinnar, það er möguleiki á að vera frjáls. En ef að Biblían sagði að menn eru ‘börn syndarinnar “, myndi þýða að það væri enginn möguleiki á losun barna ástandi og samhliða, það væri eins og ekki fá arfi’ af þessari aðild: Reiði.

Þess vegna Maxim: “Sonur eilífu heim, þræll er ekki ‘að við

ágrip svarið Jesús gaf viðmælendur hans:” Jesús svaraði þeim: Sannlega, sannlega segi ég yður, drýgir Hver synd er þræll synd. Nú dvelst þjónn ekki í húsinu eilífu; Sonurinn stendur að eilífu “(Jóh 8:34 -35), og ræðu Söru” sagði hún við Abraham, Cast út þetta þernu og sonur hennar: fyrir sonur þessarar ambáttar munu ekki erfa við Ísak, son minn “(Gen. 21:10).

Þetta er sorglegt lýsing á því hvernig var þræll kerfi, þar sem þrælar voru ekki úthlutað einhverju gott eða bú, áður það var fljótandi og ákveðin þræla var dauði. Aðeins leystur dauða þrælar herra sinna, eins og heilbrigður eins dauða eiginmanns síns verður ókeypis konuna (Rom 6: 7; Rómverjabréfið 7: 2).

Þegar það er sagt að menn séu “börn reiðinnar” þýðir að það er engin sleppi það skilyrði að það er viðeigandi og ekki Arfur “sem örlagaríka fá. Þegar það er sagt að menn eru ‘þrælar syndarinnar “, sagan breytist, vegna þess að það er enn von: möguleika á að losna við þræll ástand.

Adam var ekki mynda af synd fyrir Guð skapaði. Þegar hann syndgaði, Adam hætt að vera frjáls og fór á þræll ástand syndarinnar. Maður getur ekki sagt að Adam er sonur syndar vegna þess að í raun var það búið til af Guði banna. The form þjónn kom aðeins þegar brotið, og þar dauða.

Varðandi tilvist, var Adam skapaður af Guði. Um synd Adam varð þjónn. Varðandi reiði hefur orðið barn því samkvæmt broti myndi ekki fara honum komið refsingu: dauði. Eins dauði er víst, maðurinn er tekin af börnum reiðinnar, því það er ekki hægt að losna við refsingu komið vegna óhlýðni.

möguleiki

En eins og maðurinn ekki lengur er hægt ‘syndari?

Eins þrælalald er mynd af hlýðni mannsins til leigusala

syndarinnar, svarið við manninn eftir þrældómi syndarinnar er að deyja!

Í fornöld, þælar sem ekki ná frelsi meðan á tilveru hennar aðeins væri frjáls frá oki ánauð þegar þeir létust, vegna þess að þeir voru föst fyrir líf til eigenda sinna vegna laga. Aðeins dauða þæll ánauð skera á tengilinn ákveðin með lögum, og bara dauði maka truflar brúðkaup skuldabréf “[Vitið þér ekki, bræður \(ég tala til þeirra sem þekkja lög\), að lögum hefur yfirráðum yfir manninum svo lengi sem hann lifir](#)” (Rom 7: 1).

Ótti við dauðann var það haldið þæla háð nauðungarvinnu fyrir líf, þar sem varðveisla eðlishvöt sjálfstætt tilveru talaði hávær. Það var nóg til að gefa út af lífi sínu til að losna við serfdom hins vegar ótti við dauðann sem kemur í veg “[og skila þeim, sem af ótta við dauðann voru allir ævi háð þeirra til ánauðar](#)” (Heb 02:15) .

Death er frábrugðin niður til ryk

Maðurinn er dauður fyrir að óhlýðnast hvað var stofnað í Eden: “[Og Drottinn Guð bauð manninum og sagði: Af öllum trjám í garðinum megið þér frjálslega borða, heldur tré þekkingar góðs og ills skalt þú ekki neyta; um í dag sem þú etur af því, skalt þú vissulega deyja](#)” (Genesis 2:16 -17).

Þegar Adam át ávöxt þekkingu á góðum tré og dó strax illsku, það er, samfélag við Guð var skorið og varð háð nýjum master: sin. Maðurinn (karl og kvenkyns) dó í Guði, einn mann sem hafði samfélag.

Eftir að maðurinn hafði látist Guði, Guð stofnaði sársauka í getnaði konunnar og að maðurinn myndi borða sveita enni hans þar til hann sneri aftur til leiri jarðar, sem stofnað líkamlega dauða, þegar menn missa samfélag með ástvinum þínum

.

Þó að í Eden fyrir brot, Adam var lifandi Guði og synd var ekki enn kominn heim. Eftir að syndga, Adam dó Guði, og fór að búa í synd. Þeir sem búa í synd dóum Guði, og öfugt. Ef maður fer í duftið án Krists, mun að eilífu vera aðskilin frá Guði.

Fair Enough

Þegar Biblían segir að Guð er réttlátur, að segja að Guð er alger mælikvarði á réttlæti og eigin fé. Þessi eiginleiki er fram af ýmsum þáttum svo sem:

- a) Guð er ekki lygi;
- b) Guð breytist ekki;
- c) Sökudólgur er ekki haldin saklausa;
- d) Refsingin er bara manneskja brotamaður er;
- d) Ekki skal samþykkja mútur;
- e) lög hans eru tjáning eðli hans;
- f) Enginn kúgar.

Réttlæti og réttvísi Guðs fannst í Eden þegar Guð gefur boð til fyrsta manni í fullkomnu lagi, [“Of öllum trjám í garðinum megið þér frjálslega borða, en í trénu góðs og ills þekkingu, þú skalt ekki eta ; um í dag sem þú etur af því, skalt þú vissulega deyja ”](#)(Genesis 1:16 -17).

Boðorðið í Eden er heilagur og réttlátur og góður vegna þess að það var gefið í skyn frelsi mannsins (Af öllum trjám í garðinum megið þér frjálslega borða ...), og umsjá Guðs (... en af tré þekkingar góðs og illt þú ekki eta, því að í dag sem þú borðar af honum þú vissulega deyja).

Röð bannar maður af tré þekkingar góðs og ills fyrir afleiðingar (vissulega deyja), en ekki kúgun. Boðorðið var ætlað að varðveita frelsi og samfélag milli skaparans og veru, gefa nauðsynlegar upplýsingar svo að maður gæti að leiðarljósi.

Orð Guðs er satt tjáning (hvað er raunverulegt, hvað er gildi), þannig að þegar maður hefur nýtt frelsi sitt og át af trénu þekkingar, afleiðingarnar orðið fyrir áhrifum sem maðurinn hefur orðið fjarlægst Guð (dauðum) og, eftir því hvað var nær til tré þekkingar góðs og ills mannsins hefur orðið eins og Guð (skilningstréð góðs og ills).

Guð er immutable, getur ekki logið og orð hans muni ekki skila ógilt “Í von um eilíft líf, sem Guð, sem getur ekki logið, lofaði áður en heimurinn varð til” (Tt 1: 2); “Ef vér séum ótrúir, er hann trúr: hann getur ekki afneitað sjálfum sér” (2 Tim 2:13).

Ef Guð er skilað aftur á orð hans sem eftir er í samfélagi við manninn eftir brot, Guð vildi ekki vera sterkt, trúr, bara og immutable. Fyrst fyrir að hafa ekki að fara með orð vera fyrirtæki hans og trúr. Í öðru lagi, vegna þess að fyrst yrði yfirþyrmandi manninn sem, með því að borða af ávexti skilningstrénu góðs og ills tré, sýnt greinilega að hann hafi ekki treyst á Guð og vildi ekki vera í samfélagi við hann.

Halda manninn í samfélagi eftir brotið væri handahófskennt og kúgandi frá Guði. Ef refsing var ekki beitt orð Guðs myndi hætta að vera satt, svo það myndi vera áreiðanleg. Eins traust sem ekki pantað orð hans?

Justice

Sem maðurinn óhlýðnast refsing gat ekki standast mann, eins og ef annar þjást refsingu í stað svikarans væri réttlæti því

rétt er sál sem syndgar þjáast afleiðingar “Þá sagði Drottinn við Móse: Hver hefir syndgað gegn Me, ég má af bók minni” (Esekíel 32:33); “Sú sálin, sem syndgar skal deyja” (Esekíel 18:20).

Það er af þessari ástæðu að Guð segir, “halda þér langt frá orðum lygi, og ekki drepa saklausa og réttlátur, því að ég mun ekki réttlæta óguðlegu” (Ex 23: 7). Ef Guð lýsti bara óguðlega, myndi aldrei vera sanngjarn.

Athugaðu að Guð aldrei exterminate hina réttlátu með hinum óguðlegu þegar þú keyrir dóm: “langt frá þér að gera eftir þennan hátt, að deyða hina réttlátu með hinum óguðlegu, svo að réttlátur ætti að vera eins og hinir óguðlegu, langt frá þér ekki dómari allra. jörðin?” (Genesis 18:25).

Nú, áður en nálgast lausnina gefið ástandi mannsins undirgefnir á náðugur leið synd, fyrst er nauðsynlegt að skilja hvernig þú leyst vandamál Guðs lýsa réttlátur óguðlega “En honum, sem gjörir ekki, en trúir á hann sem réttlætir óguðlegan, er trú hans reiknuð til réttlætis” (Rm 4: 5).

Áður Guðs réttlæta maður fyrst hitti réttlæti hans “Til að sýna réttlæti hans um þessar mundir, svo að hann gæti bara og réttlæti þann, sem trúir á Jesú” (Rom 3:26). Hvað réttlæti var fullnægt? The stofnaður með lögum veitt í Eden sem er heilagt, réttlátt og gott, því það segir að sálin, sem syndgar skal deyja. Þess vegna hámark: er laun syndarinnar dauði (Rómverjabréfið 6:23), og eins og öll syndgað með því að vera í læri Adams, allir voru undir synd, vegna dauða “The broddur dauðans er synd, og styrkur syndarinnar er lögmálið” (1 Kor 15:56).

Þar Adam syndgað og synd kom í heiminn, eru allir dauðir í afbrotin og syndum, því öll syndgað. Allir menn eru fjarlægst Guð, og ef fara niður í duftið, eftir dóm á mikið hvítt hásæti missti um alla eilífð (Ef 2: 1; Rom 3:23; Rom 5:12).

Þessi raunveruleiki var lýst af Jóhannesi skírara á þennan

hátt: “Og nú einnig öxin er lagt til að rótum trjáanna: hvert það tré, því að ber ekki góðan ávöxt, verður upp höggvið og í eld kastað” (Matt 03:10), einn rereading orð tilkynnt var Jesaja spámaður: “rödd sagði, Cry; Og hann sagði, Hvað á ég að gráta? Allt hold er gras og allur fegurð þess sem blóm vallarins. Þurrkaðir gras, og blómið fellur, sprengja það á anda Drottins. Víst að fólk er gras. Þurrkaðir gras og blóm falla, en orð Guðs vors stendur að eilífu” (Jes 40: 6-8).

Án undantekninga, allir afkomendur Adams eru háð refsingu komið í Eden, sér frá Guði, svo eru rifin: “En hann svaraði og sagði: Sérhver jurt, sem faðir minn himneskur hefur eigi gróðursett, mun upprætt verða” (Mt. 15:13).

Fyrsta aðgerð Guðs bara að innleysa maður var að skipta óhlýðni Adams með hlýðni síðustu Adam (Krists). Án athöfn stað: hlýðni fyrir óhlýðni, það myndi aldrei vera réttlæti og innlausn, fyrir óhlýðnast og margir hafa syndgað, segir það að ef einn hlýddi, margir væri réttlætanlegt (Rom 5:15). Ef eitt fært dauða, aðeins fyrir það væri hægt að afnema dauða stofnun líf “En hefur nú birst af endurkomu frelsara okkar Jesú Krists, sem hefir afnumin dauða, og leiddi í ljós líf og ódauðleika gegnum fagnaðarerindið” (2 Tim 1:10).

Án athöfn stað, hlýðni fyrir óhlýðni, það myndi aldrei vera leið til hjálpræðis sem ekki rift réttláta eðli Guðs “Eins með óhlýðni eins manns margir voru gerðar syndara, svo með hlýðni einn munu margir vera réttlát” (Rom 5:19).

Þetta skipti athöfn, hlýðni fyrir óhlýðni, gæti aðeins gert með því að einhver án syndar, sem og ókeypis fyrstur manna. Að vera athöfn stað, hinn eilífi Word sem var hjá Guði og að allt búið varð hold og bjó meðal manna. Í öllum varð eins og menn, þurfa sömu þrengingum og veikleika (Heb 02:18).

Adam óhlýðnuðust í fullkomnu umhverfi andstæð eitt röð:. “... Þú skalt ekki eta ‘Eilíft Word þegar í holdinu, þrátt fyrir þjáningar, veikleikar og freistingar uppfyllt öllu réttlæti,

p.e. fella neitt lögmálið eða spámennina (Matteus 05:17). The hlýðni Krists er sýnt í þeirri staðreynd að hann lést í þeirri röð sem faðirinn og dauða krossinum “Hann kom í mannlegri mynd, hann auðmýkti sig, og varð hlýðinn allt til dauða, dauða á krossi” (Phil 2: 8; Heb 5: 8).

Með því að leysa vandamál af réttlæti í gegnum hlýðni Krists (Heb 10: 9 -10), þar Jesús var hlýðinn í allt, með holdi Krists, Guð opnaði nýja og lifandi hátt sem maðurinn hafði aðgang að hann “eftir ný og býr leið opnaði fyrir okkur í gegnum fortjaldið, það er, hold hans” (Heb 10:20).

Leiðin var opnuð með hlýðni, og ekki vegna fórn, vegna Krists Guðs sagði, “Jæja, kemur í heiminn, segir hann, Fórna og gjafir hefur þú eigi viljað, en líkama hefur þú undirbúið mig” (Heb 10: 5). Það er rangt að skilja að hjálpræði var vegna Krists sjálfboðaliða til að bjóða líkama sinn í fórn fyrir Krists líkama bjóða raun fór fram í hlýðni við skipun föður. Hjálpræðis er gefið með hlýðni Krists, sem í samræmi við vilja föðursins úthellt sál hans til dauða “Enginn tekur það frá mér, heldur legg ég það sjálfur í sölurnar;. ég hef vald til að leggja það niður, og ég hef vald til að taka það þessi skipun fékk ég frá mínum faðir” (Jóh 10:18).

Þegar þú heyrir fagnaðarerindið um sálhjálp og trú á því að Jesús er Kristur, syndarinn deyr með Kristi og er grafinn. Refsingin komið er en manni misgjörðarmannsins, eins að trú á tók upp sinn kross og fylgir Kristi. Með því að trú á fagnaðarerindið syndarinn verður hluttakandi af holdi og blóði Krists, svo það er í samræmi við Kristi í dauða hans.

En hlýðni Krists stað óhlýðni Adams, og hold Krists hefur orðið til nýtt og lifandi leið frjálsan aðgang að Guði, með dauða og upprisu Krists. Hvað þarf enn að innlausn mannsins?

Vantar manni deyja í synd uppfylla ákvæði laga veitt í Eden.

Ef maður fellur í duftið án þess að trú á Krist, fer til eilífðar glatað, en ef maður trúir að Kristur er sonur Guðs

samkvæmt ritningunum, deyr með Kristi og er grafinn með honum (Rm 6: 3 -8) .

Í dauða syndarans til réttlætis boðorð Krists í Eden er fullnægt, vegna dauða Krists er substitutionary aðeins í tengslum við krossi Golgata, þó öllum trúuðum verða hluttakendur holdi og blóði Krists, þ.e. raun krossfesta líkama syndarinnar og girndum sínum, deyja og eru grafnir.

En eins og það er komið að maður skal þó deyja, að Guð er réttlátur og orð standa fyrirtæki hans þegar maður trúir Kristur deyr og er grafinn með Kristi.

Maðurinn sem var á lífi til að syndga og dauður í afbrotin og syndir Guði eftir að deyja með Kristi, mun lifa Guði. Trú á Krist deyr syndinni, svo að réttlæti Guðs er komið og maður er leystur frá fyrrum húsbónda hans, synd.

The Amazing Grace

“Til að sýna á næstu aldirnar umfram ríkdóm náðar sinnar með gæsku sinni við oss í Kristi Jesú” (Ef 2: 7)

The Christian verður að skilja hvernig marktækur er að hafa enga mótsögn milli náðar og réttlæti Guðs. Í dagar okkar eru fáir kristnir sem greina má gott að það er engin mótsögn í bara Guð lýsa réttlátur óguðlega.

Það er orð Guðs sem tryggir réttlætingu að þeir sem trúa á Krist, þó það væri einhver óréttlæti á Guð ef það voru engin innlausn mannum. Aftur, þegar maður deyr með Krist, réttlætið frá Guði er ánægður, því það uppfyllir orð sem komið var: “... vissulega deyja,” og það væri einhver óréttlæti ef aðeins samfélag var stofnað í eilífðinni og ekki maður hækkað með Kristi.

Þetta er þar sem náð Guðs er dásamlegt sönnunargögn, sem að

trúa á Krist maðurinn fjarlægst eftir dauðann gerir skilið að eiga samfélag við skapara, það er, kviknat og rís ný skepna í Kristi að vera “Jafnvel þegar við vorum dauður í syndum, hefir lífi halda okkur saman með Kristi, (með náð þér er vistað), og vakti okkur upp saman og gert okkur sitja saman í himneska stöðum í Kristi Jesú “(Ef 2: 5 -6).

Þegar trú deyr með Kristi, líkaminn er dauður, vegna þess að skuldabréf með synd er aðeins brotinn af dauða þeirra sem þjónaði synd, þó, þótt líkaminn var krossfestur, er kviknat af anda Guðs “Og, ef Kristur er í yður, líkaminn er örugglega dauður vegna syndarinnar, en andinn er líf vegna réttlætisins. Og ef andi hans, sem vakti upp frá dauðum Jesú er í þér, hann sem frá dauðum vakti Kristur Hraða einnig dauðlega líkami yðar fyrir anda hans, sem býr í yður “(Rm 8:10 -11).

Þess vegna Pauline atriði: “Fyrir ást Krists knýr oss, af því að við svona dómari, að ef einn er dáinn fyrir alla, því allir dó” (2 Kor 5:14). Líkaminn tilheyrði synd að hafa verið búin dauðlegum fræ Adam til að krossfesta (af trú á Krist) er ástæða til að yfirgefa gamla manninn og skuldabréf brot með synd (Rómverjabréfið 6: 6). Allir sem trúa í raun deyja með Kristi, svo að enginn ætti að vísa til seinni viðeigandi málefni hold syndar (2 Kor 5:16).

Það var algengt að kristnir muna maðurinn Kristur, þó ekki skilja að maðurinn sem var krossfestur og Guð hátt upp mjög hann, gaf honum nafnið, sem hverju nafni er æðra, subjecting honum allt (Heb 2: 8).

Það var algengt að fyrstu kristnu vísa spurningum af kjöti, svo sem: – “Ég er Hebrei af Hebreum”; Annað: – “Ég er Roman blóð, ekki vegna þess að ég keypti Roman ríkisborgararétt”; Og enn þá: – “Ég er meðvitaður því heimspeki hefur fæðingarstað sinn í Grikklandi”, etc

Þess vegna mikilvægt: að enginn samkvæmt holdinu, því að þú ert öll Guðs börn fyrir trúna á Krist, nýjan tíma og nýtt líf,

svo það var ekkert meira Gyðingar, grísku, þræll, frjáls, karl, kona, o.fl. (Gal 3:26 -29).

Líkaminn tilheyrði synd er einnig kallað skip til vansæmdar, mun skipið tilbúinn fyrir eyðileggingu (Rómverjabréfið 9:21 -22). Nú hver maður, sem kemur í heiminn fara með Adam, breitt dyr, búin úr leir með krafti Guðs, þó, vegna þess að fræ Adams, enda vara leir (skip) er svívirðing, eins og í Adam skip eru til reiði búnar til glötunar.

Athugaðu að þegar postuli talar um skapandi kraft Guðs til að koma manni inn í tilveru leggur áherslu á að Guð hefur vald yfir leir, ekki á skipi. Um leir Guð hefur vald, og gerir skip til að heiðra og svívirðing, en það ákvarðar heiður og svívirðing yfir skip eru búnar: fyrsta og síðasta Adam – Adam og Kristur.

The Amazing Grace er að Guð, með vald yfir leir, með sama massa og áhöldin til vansæmdar var búin að gera skip til heiðurs. Að líkami syndarinnar sem átti að vera stjórnað af anda Guðs, sem býr í henni, verður það skip miskunnar, búin að heiðra “Hefir ekki Potter vald yfir leir, af sama moli að gera eitt skip til heiðurs, og annað til vansæmdar? Og hvað ef Guð, sem vildi sýna reiði sína og gera þekkt vald sitt, þola með miklu þolinmæði skipum reiði tilbúinn til glötunar? Og að hann gæti gert þekktur auðlegð dýrðar sinnar á kerum miskunnarinnar, sem hann hafði reisa fyrirfram til dýrðar “(Rm 9:21 -23).

Að endurvekja þá sem trú á Krist Guð skapar (Bára) sanngjarnt, og þá lýsir það er ástand af the nýr fæddur: Fair. Þar liggur kjarninn í rökstuðningi: Guð segir aðeins réttláta þegar maður er búin að nýju í réttlæti og heilagleika sannleikans (Ef 4:24).

Gamli maðurinn er aldrei réttlætanlegt (lýst réttlátu), því að Guð réttlætir aldrei óguðlega. Hins vegar þegar maður deyr með Kristi réttlæti Guðs er fullnægt, og kraft orðs hans, sem er

ódauðlega fræ, Guð gerir Plantation hans sem mun aldrei að eilífu, því að orð Guðs stendur að eilífu, eins og heilbrigður eins og að orðið eru búnir (Mt 15:13; 1 Peter 1:25, 1 John 2:17).

Svo auðug er náð

“Því að náð Guðs, sem leiddi hjálpræði hefir birst öllum mönnum ...” (Tt 1:11)

Eftir að leggja áherslu á þörfina fyrir kristna til að hafa viðunandi hegðun í samfélaginu, það er, vopnaður upp svo sem ekki að gefa hneyksli að Gyðingum, Grikkjum né kirkju Guðs, Páll postuli gefur ástæðu: að þekkja náð Guðs í Kristi fært hjálpræðið öllum mönnum!

Kristnir menn ættu ekki að vera tilefni til hneyksli (skömm) og ætti ekki að skammast sín fyrir fagnaðarerið, vitnisburður um Krist (2 Tim 1: 8), er það í gegnum fagnaðarerið, sem er kraftur Guðs og orð sáttargjörðarinnar, að maðurinn er vistuð “... með krafti Guðs, sem bjargaði okkur ...” (2 Tím 1: 9); “Ég fyrirverð mig ekki fyrir fagnaðarerið, því að það er kraftur Guðs til hjálpræðis hverjum þeim sem trúir ...” (Rom 1:16); “Það er Guð var í Kristi sætti heiminn, ekki imputing misgjörðir þeirra til þeirra, og hefir framið oss orð sáttargjörðarinnar” (2 Kor 5:19).

Þegar við tölum um innlausn, hjálpræði, réttlætingar, helgunar, fyrirgefningu nýtt líf, endurnýjun, nálgast við mögnuðu náð Guðs í Kristi Jesú sýndi, að vingjarnlega maður er kallaður (καλέσαντος / Kaleo) út úr myrkrinu inn í undursamlega ljóss Guðs, og þeir sem trúa eru flutt út úr myrkrinu inn í ríki sonar “En þér eruð útvalin kynslóð, konunglegt prestafélag, heilög þjóð, einkennilegur fólk, sem þú getur kunngjöra lof hans, sem kallaði yður frá myrkrinu til

síns undursamlega ljóss” (1 Peter 2: 9); “Hver hefir frelsað oss frá valdi myrkursins og flutt oss inn í ríki Son kærleika hans” (Col 1:13).

Margir eru kallaðir (κλητοί = samstofna tíma úr Kaleo) en fáir útvaldir, þ.e. margir heyra fagnaðarerið boð, en fáir eru þeir, sem heyra og trúá. Margir eru beðnir um að slá um þröngu dyrnar, en það eru fáir sem mæta á (Mt 07:13).

Allt sem við takast hér er átt við ótrúlega náð Guðs, sem tilkynnt úr Gamla testamentinu, sem tekur þátt í öllum mönnum á öllum tímum trúá á Guð sem tilkynnti innlausn “Sælir eru þeir sem afbrotin eru fyrirgefin og syndir þeirra huldar ”(Rm 4: 7).

En þeir sem trúá á þeim tíma sem kallast fylling heiðingja (Rom 11:25), eða fyllingu tímans (Gal 4: 4; Eph 1:10), og undursamlega náð, eru auðæfi náð, því að það er gefið til trúaðra arfleifð. Í viðbót við trúaðra í Kristi eru vistaðar með miskunn Guðs í gegnum endurfæðumst og endurnýjun til þess að þeir voru lýst réttláta, við vorum líka erfingjar Guðs, coerdeiros Krists (Tt 3: 7; Rómverjabréfið 8:17; Rómverjabréfið 8:32).

Símtalið (κλητοί = samstofna tíma úr Kaleo) fagnaðarerið er boð til hjálpræðis, og vista í Kristi í krafti Guðs (Gospel) eru ‘kölluð til helgum líf “(καλέσαντος κλήσει). Símtalið gegnum fagnaðarerið var gefið fyllingu tímans, þar sem kalla til helgum líf kom í eilífðinni (áður en heimur varð).

Þó að kalla fagnaðarerið leitar hjálpræði mannsins, heilaga lífið hefur í ljósi mjög tilgang að Guð ætlaði í Kristi.

Auður náð er að allir sem trúá á Krist, og er flutt til ríki sonar ekki lengur öðrum áfangastað nema þeir séu Guðs börn þannig að Kristur sé frumburður meðal margra bræðra (Rom 8:29)

.

Samkvæmt eilífa fyrirætlun, sem Guð ætlaði í Kristi til að

gera hann frumburður meðal margra bræðra, að Guð stofnað áður en heimur varð (fyrirhugaði) að allir sem voru þátttakendur af holdi og blóði Krists í kirkjunni, væri að líkjast mynd Jesús, það er, eins og hann (1 John 3: 1 -2).

Guð ekki aðeins fyrirhugað meðlimir líkama Krists, kirkju, sem kjörinn þá einnig áður en heimurinn fór að vera heilög og lýtalaus fyrir Guði (Efesusbréfið 1: 3). Fordæming, eru börn Guðs næmir vegna þess að þeir eru hluttakendur í guðlegu eðli (1 Peter 1: 4).

Nú auðæfi náð er veitt meðlimum líkama Krists í samræmi við tilgang sem Guð ætlaði í sjálfum að renna öllu í Kristi (Ef 1:10; Eph 3:11). Með því að koma Krist sem höfuð líkamans, sem er kirkjan, allt renna til Krists vegna Guðs barna sem eru eins og hann, hann er áberandi: höfuð.